

Н. Р. Яніцька

УДК 811. 161. 2 ' 373.21

МІКРОТОПОНІМИ ЦЕНТРАЛЬНИХ ТА СХІДНИХ РАЙОНІВ ЛЬВІВЩИНИ, МОТИВОВАНІ НАЗВАМИ КОЛЬОРІВ

Реферат. Статтю присвячено розгляду мікротопонімів центральних та східних районів Львівської області, мотивованих кольоропозначеннями. Основну увагу зосереджено на семах кольоративів "чорний" та "білий", які актуалізуються у мікротопонімному дискурсі.

Ключові слова: мікротопонім, кольоропозначення (кольороназва), асоціація.

Концептосистема кольоропозначень є однією з найцікавіших серед груп специфічних для певної національної спільноти концептів. Вона тісно пов'язана з історією носіїв мови, їхньою ментальністю, психологією, культурою, релігією та етно-релігією, духовно-практичною діяльністю, світоглядом, етнічними стереотипами, виробленими народом впродовж століть. Тому кольоропозначення стають об'єктом дослідження різних галузей науки [4, с. 114]: історії, фольклористики, етнології, психології, найрізноманітніших течій та напрямів сучасного мовознавства (насамперед йдеться про когнітивну та функціональну лінгвістику, прагматику і т. ін).

З одного боку лексика на позначення кольорів в українській мові видається простим набором лінгвістичних знаків із чітко окресленою внутрішньою формою та зовнішнім оформленням. Однак насправді ця система ускладнюється тим, що її компоненти тісно пов'язані з компонентами інших систем, унаслідок взаємодії між якими розгалужується семантична структура лексем, з'являються нові асоціативні зв'язки між різносистемними елементами, вичленовуються інші концепти і т.д. Наприклад, кольоропозначення є невід'ємним елементом поетичної мови представників українського літературного процесу різних епох. У поетичному дискурсі вони стають складовими поетичної моделі світу та набувають нових значень чи семантичних відтінків. Подібним чином ускладнюється семантична структура кольоропозначень і у фразеологічній системі мови.

Лексеми-кольоропозначення входять також у структуру топонімної системи. Так, відомими в топоніміконі української мови є ойконімні одиниці Біла Церква [Янко, с. 46], Білий Колодязь [Янко, с. 49-50], Жовті Води [Янко, с. 138], Зеленодольськ [Янко, с. 146], Червоний Донець [Янко, с. 381], Чорний Острів [Янко, с. 387], гідроніми Біла Тиса [Янко, с. 46], Біле [Янко, с. 47], Зелена [Янко, с. 146], Чорна Тиса [Янко, с. 386], Чорний Ташлик [Янко, с. 387], ороніми Чорна [Янко, с. 386], Чорна Клива [Янко, с. 386], Чорний Діл [Янко, с. 387], у структурі яких компонент, що називає колір, набуває специфічних конотативних відтінків. Ускладнюється семантична структура кольоропозначень і у мікротопонімному просторі мови, а поява та функціонування певних кольоропозначень у складі мотивувальної бази мікротопоназв свідчить про важливі риси концептуальної картини світу народу-носія мови. Простежимо це на матеріалі мікротопонімікону центральних та східних районів Львівської області.

У мікротопоніміконі центральних та східних районів Львівщини зафіксовано низку мікротопонімів, мотивованих назвами кольорів, які, входячи у структуру власних імен, починають виконувати нові функції, а саме функції ідентифікації та індивідуалізації номінованого об'єкта.

Однак поділ мікротопонімних одиниць за назвами кольорів, які є компонентами їхньої мотивувальної бази, досить умовне, адже, будучи цілісною системою, мікротопоніми, мотивовані кольоропозначеннями, утворюють автономні підсистеми. Справді, основною мотиваційною ознакою, що спричиняє виникнення мікротопонімних одиниць, є не колір, а сприйняття цього кольору суб'єктом. Неабияку роль у процесі номінації відіграє момент здивування, несподіваності [2, с. 22]: власну назву насамперед отримує об'єкт, для якого характерні риси, що можуть привертати увагу носія мови, здивувати його. Відсутність у об'єкті рис, що здатні виділити його з ряду подібних, не дозволяє носієві мови ідентифікувати його, а отже, надати власну назву. Гора не може стати *Білою* або *Чорною*, не характеризується білим чи чорним забарвленням або не асоціюється з ними за іншими ознаками. Але, з іншого боку, не кожна гора, маючи чорне чи біле забарвлення або асоціюється з ними, отримує власну назву, якщо ця ознака не виділяє її з ряду подібних та не привертає уваги носія мови, не дивує його. “Колірна гама” мікротопонімії центральних та східних районів Львівщини також зумовлена суб'єктивним сприйняттям кольору мовцем. Це сприйняття має двобічний характер: так, спершу номінатор реалізує свою концептуальну картину світу у мікротопоназві як мікротексті, а згодом реципієнт (той, хто сприймає цей мікротекст як готовий) розкодує авторські уявлення, закладені у назві, творчо інтерпретує її, додаючи власні асоціації.

Парадигма кольорів мікротопонімікону центральних та східних районів Львівщини складається з восьми елементів, ступінь продуктивності яких є різним. Найбільш продуктивними у структурі мікротопонімії є кольоропозначення *чорний* та *білий*. Менш продуктивними є кольоративи *червоний*, *зелений*, *синій*, *золотий*. З лексемами *жовтий* та *сивий* у структурі мотивувальної бази зафіксовано лише по одній мікротопонімній одиниці.

Концепти *білий* та *чорний* є функціонально значущими для християнської традиції, закріплені в українській народній культурі, тому й займають особливе місце у концептуальній, мовній картині світу українців [5, с. 4]. Так, чорний колір у багатьох світових культурних просторах та в українському зокрема “асоціюється з “темними” сферами життя природи і людини” [5, с. 8]. Його можна навіть назвати містичним, таким, який привертає неабияку увагу до всього, що з ним пов'язане. Тому й не дивно, що саме чорний колір превалює у мікротопонімному дискурсі, адже об'єкти, що з ним пов'язані, найбільше зацікавлюють, виділяються з ряду подібних і, як наслідок, отримують власне ім'я. Таким чином, семантичне навантаження лексеми *чорний* є не лише кольора-

тивним. Так, у мікротопонімному дискурсі актуалізуються як ядерні (традиційні), так і периферійні семи кольороназв, зумовлені здебільшого суб'єктивними асоціаціями носіїв мови:

1. Мікротопонімні одиниці, що репрезентують традиційну семантику кольороназви *чорний*, яка містить безпосередню вказівку на колір (“кольору сажі, вугілля, найтемніший” [ВТССУМ, с. 1381]):

- *Чорна Долина* [‘чорна до’лина] (долина, с. Родатичі, Гор.) – мікротопоназва, утворена на базі словосполучення, що складається з кольоропозначення *чорний* та географічного номена, який позначає об'єкт від’ємного рельєфу [6, с. 9] – рівну плоску місцевість, розташовану між горбами чи горами [ВТССУМ, с. 236]: [до’лина зда’лека здай’е’ц’а ‘чорнойу].

- *Чорна Дорога* [‘чорна до’рога] (дорога, с. Пришляки, Пуст.; ґрунтовий шлях, с. Оброшино, Пуст.) – мікротопонімну одиницю утворено шляхом онімізації сталого словосполучення “чорна дорога”, що номінує “автоґужовий шлях, покритий смолистими речовинами (бітумом, дьогтем, смолою)” [ВТССУМ, с. 1381]. Частково у змістовій структурі кольороназви “чорний”, що входить до складу мотивувальної бази мікротопоніма *Чорна Дорога*, можна виділити елемент “брудний”.

- *Чорний Горб* [‘чорний горб] (горб, с. Розвадів, Мик.) – мікротопонімна одиниця є результатом лексикалізації та онімізації словосполучення, де опорним компонентом є географічний номен “горб”, що позначає “невелике округле підвищення на площині” [ВТССУМ, с. 191], а залежним – атрибутивний член *чорний*, що позначає колір: [в’ін ‘дійсно ви’гл’а’дає ‘чорним].

- *Чорний Хрест* [‘чорний хрест] (хрест, с. Гринів, Пуст.; хрест, с. Дусанів, Пер.; хрест, с. Мала Воля, Мик.; хрест, с. Підгайці, Пуст.) – мікротопонімну одиницю утворено лексико-синтаксичним та лексико-семантичним способами на базі словосполучення, що складається з атрибута-кольоропозначення *чорний* та релігійної лексеми “хрест”, що номінує предмет і символ культу християнської релігії [ВТССУМ, с. 1352]: [хрест ‘чорного ‘кол’ору].

Частково до цієї групи мікротопонімних одиниць приймає власна назва *Черни* [‘че’р’ни] (потік, с. Буянів, Жид.), мотивувальною базою якої, ймовірно, є прикметник “чърнь”. Малоімовірно, але можливою є мотивація цієї мікротопоназви антропонімом “Черна” [Чучка, с. 602-603]. Більш переконливою є мотивація апелятивом “черні”, що у західнополіських говірках позначає породу найменших диких качок [Аркушин, с. 250].

2. Мікротопонімні одиниці, у структурі яких актуалізуються семи “темний”, “непрохідний”, “грузький”, “болотистий” кольороназви *чорний*:

- *Великий Черн* [ве'ликий черн] (пасовище, с. Лютинка, Жид.) – складена мікротопонімна одиниця, мотивована словосполученням, що складається з атрибута “великий” (“значний за розмірами, величиною” [ВТССУМ, с. 80]) та субстантивованого прикметника “черн”, похідним, ймовірно, від атрибута “чърнь” [Фасмер, IV, с. 345]: [во'но 'дуже 'чорне / боло'тисте/ там 'т' ежко прой'ти].

- *Малий Черн* [ма'лий черн] (пасовище, с. Лютинка, Жид.) – складена мікротопоназва, мотивована атрибутом “малий” (“невеликий розміром, незначний величиною” [ВТССУМ, с. 506]) та лексемою “черн” (див. *Великий Черн*).

- *Чорне Болото* [‘чорне бо'лото] (болотиста місцевість, с. Колтів, Зол.; озеро, с. Подорожне, Жид.) – мікротопонімну одиницю утворено на базі лексеми *чорний* та гідрографічного номена “болото”, що позначає “грузьке місце з надмірно зволуженим ґрунтом, часто із стоячою водою та вологолюбною рослинністю” [ВТССУМ, с. 59].

- *Чорний Потік* [‘чорний по'т'ік] (потік, с. Бертишів, Жид.) – мікротопоназва є результатом лексикалізації та онімізації словосполучення, що складається з лексеми-кольоропозначення *чорний* та гідрографічного номена “потік”, що позначає річку (здебільшого невелику), струмок із стрімкою течією [ВТССУМ, с. 903]: [во'да там йа'когос' 'чорного 'кол'ору].

- *Чорні Лози* [‘чорн'і 'лози] (поле, с. Зашків, Зол.) – мікротопонімну одиницю утворено на базі лексеми *чорний* та географічного номена “лоза”, що є народною назвою деяких кушових порід верби [ВТССУМ, с. 494].

3. Мікротопонімні одиниці, у структурі яких актуалізуються семи „страшний”, „містичний”, „таємничий” кольороназви *чорний*:

- *Чорна Гора* [‘чорна го'ра] (гора, с. Закривець, Жид.; поле, с. Жирова, Жид.) – мікротопонім утворено шляхом лексикалізації та онімізації словосполучення, що складається з двох компонентів – атрибута *чорний*, (що, ймовірно, пов'язаний з лексемою “чорнолісся” (листяний ліс) [ВТССУМ, с. 1382] та на колір вказує лише опосередковано) та географічного номена “гора”, що позначає “значне підвищення над навколишньою місцевістю або серед інших підвищень” [ВТССУМ, с. 191]. Асоціації з чимось містичним, таємничим підтверджує фрагмент мікротопонімного дискурсу: [ту'да ст'рашно хо'дити].

- *Чорний Кут* [‘чорний кут] (пасовище, с. Крупсько, Мик.) – мікротопонімну одиницю утворено на базі словосполучення, що складається з кольоропозначення *чорний* та лексеми “кут”, яка номінує частину якої-небудь території, місцевості [ВТССУМ, с. 475]: [‘кажут / шчо тут па'нує не'чиста 'сила // 'л'уди блу'кають' / з'д'ій'маєі-ц'а 'в'іте'р].

- *Чорний Ліс* [‘чорний л'іс] (ліс, с. Вороняки, Зол.; ліс, с. Дусанів, Пер.; ліс, с. Копані, Зол.;

ліс, с. Корчівка, Жид.; ліс, с. Монастирок, Зол.; ліс, с. Підгайці, Пуст.; ліс, с. Хмелева, Зол.) – мікротопонімну одиницю утворено на базі словосполучення “чорний ліс”, що номінує листяний ліс. Зауважимо, що ВТССУМ фіксує лексеми “чорнолісся” у значенні “листяний ліс” [ВТССУМ, с. 1382]. Цікаво, що для мікротопонімікону центральних та східних районів Львівщини функціонування цієї складної лексеми як мотивувальної бази онімів не є характерне.

Зазначимо, що у структурі мікротопоніма *Чорний Ліс* лексема *чорний* набуває ще й іншого додаткового семантичного навантаження: [‘чорний / бо то 'йе 'дуже ве'ликий л'іс] (с. Корчівка, Жид.) (у цьому випадку можна говорити про асоціацію з великим лісовим масивом України, який має офіційну назву *Чорний Ліс*), [в'ін йе 'темний 'дуже, не'тпрох 'ідний] (с. Вороняки, Зол.).

4. Мікротопоніми, у структурі яких актуалізується сема “добрий, родючий” кольороназви *чорний*:

- *Чорна Земля* [‘чорна зеч'м'л'а] (поле, с. Копані, Зол.) – мікротопонімна одиниця є результатом лексикалізації та онімізації словосполучення, утвореного на базі атрибута *чорний* та субстантива “земля”, що номінує “ґрунт, який обробляється і використовується для вирощування рослин” [ВТССУМ, с. 364]. Зазначимо, що у структурі цієї мікротопоназви лексема *чорний* набуває додаткового значення “родючий”, хоча колірна асоціація також зберігається: [зеч'м'л'а там аж 'чорна/ 'добра 'дуже].

- *Чорний Лан* [‘чорний лан] (поле, с. Подусів, Пер.) – мікротопонім є результатом лексикалізації та онімізації словосполучення, утвореного на базі опорного географічного терміна “лан”, що номінує безлісу рівнину, рівний, широкий простір [ВТССУМ, с. 480], та залежного атрибутивного члена *чорний*.

- *Чорнозем* [‘чорно'зем] (поле, с. Залужжя, Гор.) – мікротопонімна одиниця, утворена шляхом онімізації апелювання “чорнозем”, що номінує родючий чорний ґрунт [ВТССУМ, с. 1382].

Концепт *білий* у мікротопонімному дискурсі центральних та східних районів Львівщини також реалізовується у значній кількості одиниць. Це зумовлено тим, що “в українському етнокультурному просторі феномен білого кольору інтегрує одночасно символіку світла, сонця, життя, родючості, вічності, святості, божества; місяця; смерті; радості та святковості; сакрального для нашої нації кольору житла, одягу; сходу; добра, краси, щастя; усього блискучого, прозорого, невидимого, неземного; зими та снігу” [5, с. 6]. Тому, окрім ядерного колірного значення, лексема *білий* інтегрує ще й суб'єктивні уявлення, асоціації мовців про естетичні, психологічні, символічні і т.д. характеристики кольору. Реалізацію цих уявлень яскраво репрезентує мікротопонімікон мови:

1. Мікротопонімні одиниці, в яких відображено традиційну колірну семантику лексеми *білий* (“який має колір крейди, молока, снігу” [ВТССУМ, с. 51]):

- *Біла Будова* [‘б’іла бу’дова] (будівля, с. Заверещиця, Гор.) – мікротопонімна одиниця, утворена шляхом лексикалізації та онімізації словосполучення з опорним компонентом “будова”, що номінує споруду для житла, господарських потреб і т.ін. [ВТССУМ, с. 65] та залежним атрибутивним компонентом *білий*, що вказує на колір: [бу’дова з ‘б’ілої ‘цегли].

- *Біла Глина* [‘б’іла ‘глина] (поле, с. Вільховець, Пер.; чагарник, с. Кореличі, Пер.; галявина, с. Грабово, Зол.) – мікротопоназва є результатом лексикалізації та онімізації словосполучення, утвореного на базі кольоропозначення *білий* та лексеми “глина” що номінує гірську породу [ВТССУМ, с. 185].

- *Біла Яма* [‘б’іла ‘яма] (яма, смт Гніздичів, Жид.) – мікротопонімна одиниця є результатом лексикалізації та онімізації словосполучення, утвореного на базі кольоропозначення *білий* та географічного номена, що позначає об’єкт від’ємного рельєфу – “заглиблення у землі” [ВТССУМ, с. 1424]: [там йе ‘б’ілий ‘кам’ін’].

- *Білий Дім* [‘б’ілий д’ім] (будинок, с. Заверещиця, Гор.) – мікротопонімну одиницю утворено способом лексикалізації та онімізації словосполучення, утвореного на базі кольоропозначення *білий* та лексеми “дім”, що номінує будівлю, призначену для житла або для розміщення різних установ [ВТССУМ, с. 227]. З’явившись на позначення будинку білого кольору, мікротопоназва набула вторинної конотації та стала яскравим знаком макросвіту [1, с. 7] у мікротопонімічній центральних та східних районів Львівщини, викликаючи у носіїв мови асоціації з резиденцією президента США у Вашингтоні.

- *Білий Міст* [‘б’ілий м’іст] (міст, с. Залужжя, Гор.; міст, с. Отиневичі, Жид.; міст, с. Повітно, Гор.) – мікротопонімна одиниця виникла в результаті лексикалізації та онімізації словосполучення, утвореного на базі кольоропозначення *білий* та лексеми “міст”, що номінує споруду для переїзду або переходу через річку, залізницю, автомагістраль, яр і т.ін. [ВТССУМ, с. 532]: [м’іст/‘викладений ‘б’ілим ‘кам’нем] (с. Залужжя, Гор.).

- *Білий Хрест* [‘б’ілий хрест] (хрест, с. Гринів, Пуст.) – мікротопонім утворено шляхом лексикалізації та онімізації словосполучення, що складається з кольоропозначення *білий* та лексеми “хрест” (див. *Чорний Хрест*): [в’ін пома’л’ований ‘б’ілою ‘фарбою].

2. Мікротопонімні одиниці, у структурі яких актуалізуються семи “світлий”, “яскравий”, “освітлений сонцем” кольороназви *білий*:

- *Біла* [‘б’іла] (долина, с. Чуловичі, Гор.) – відад’єктивна мікротопонімна одиниця, що заз-

нала субстантивізації у процесі творення на основі кольороназви *білий*.

- *Біла Гора* [‘б’іла го’ра] (гора, с. Бачів, Пер.; гора, с. Колтів, Зол.; гора, с. Рудники, Мик.; дорога, с. Садки, Жид.; горб, частина села, с. Ставчани, Пуст.) – мікротопонімна одиниця є результатом лексикалізації та онімізації словосполучення, що складається з опорного географічного терміна “гора” (див. *Чорна Гора*) та залежного атрибута *білий*: [‘дуже с’в’ігла].

- *Біла Дорога* [‘б’іла до’рога] (грунтовий шлях, с. Жуличі, Зол.; частина лісу, с. Крупсько, Мик.; дорога, с. Лисків, Жид.; грунтовий шлях, с. Оброшино, Пуст.; дорога, с. Опаки, Зол.) – мікротопонім утворено шляхом лексикалізації та онімізації словосполучення, що складається з номена “дорога” (“смуга землі, по якій їздять і ходять” [ВТССУМ, с. 241]) та лексеми-кольоропозначення *білий*: [ц’а до’рога у ‘гарну по’году ста’йе ‘б’ілою] (с. Лисків, Жид.).

3. Мікротопонімні одиниці, у структурі яких актуалізуються семи “чистий”, “прозорий” кольоропозначення *білий*:

- *Біле Озеро* [‘б’іле ‘озе’ро] (озеро, с. Демня, Мик.) – мікротопонімна одиниця утворена на базі словосполучення, що складається з атрибута *білий*, доонімна семантика якого “чистий”, “прозорий”, та гідрографічного номена “озеро”, що позначає природну або штучну заглибину, заповнену водою [ВТССУМ, с. 664].

- *Білий Путь* [‘б’ілий пут’] (дорога, с. Вороняки, Зол.) – мікротопонімна одиниця утворилася внаслідок лексикалізації та онімізації словосполучення, опорним компонентом якого є застаріла лексема “путь”, що номінує смугу землі, призначену для ходіння, їзди [ВТССУМ, с. 1006], а залежним – кольоропозначення *білий*, що набуває значення “чистий”: [‘чиста ши’рока до’рога].

На основі аналізу мікротопонімних одиниць, мотивованих кольороназвами *чорний* та *білий*, можемо говорити про своєрідну колірну антитезу, яка пронизує мікротопонімний простір центральних та східних районів Львівщини.

Менш продуктивними у структурі мікротопоназв центральних та східних районів Львівщини є одиниці, мотивовані лексемами на позначення інших кольорів: *Зелена Криничка* [зе’лена кри’ничка] (джерело, с. Мильчиці, Гор.; місце для купання, с. Побережне, Гор.), *Сине Око* [‘сине ‘око] (джерело, с. Гутище, Зол.), *Червоний Дуб* [че’рвоний дуб] (посадка, с. Колтів, Зол.), *Золотий Лан* [зо’ло’тий лан] (поле, с. Мшана, Гор.), *Жовтий Рів* [жо’утий р’і’у] (рів, с. Вербіж, Мик.), *Під Сивим Каменем* [п’ід ‘сивим ‘кам’нем] (джерело, смт Поморяни, Зол.).

Менша продуктивність мікротопонімів, мотивованих іншими кольоропозначеннями, також зумовлена екстралінгвальними факторами.

Наприклад, вiдомо, що "назви зеленого кольору належать в українськiй мовi до слiв з максималь-но широким асоцiативним полем, оскiльки колiр, який вони позначають, є одним з основних у ландшафтi України" [3, с. 10]. Проте у мiкротопонiмi-конi центральних та схiдних районiв Львiвщини власнi назви, мотивованi лексемами на означення зеленого кольору, не є продуктивними, що зумовлено, ймовiрно, "його психофiзичним впливом на людину: зелений – нейтральний, слабо активiзує погляд" [3, с. 10]. Звiдси й слабка зацiкавленiсть об'єктами зеленого кольору, що яскраво вiдображено у мiкротопонiмiконi центральних та схiдних районiв Львiвщини.

Отож мiкротопонiми, мотивованi кольоропозначеннями, формують своєрiдну колiрну картину свiту народу-носiя мови. У їхнiй структурi актуалiзуються периферiйнi, конотативнi семи кольоропозначень, зорiєнтованi на свiтогляднi позицiї носiїв мови, якi iмплiцитно входять до кож-

ної мiкротопонiмної одиницi та визначають її iнтерпретацiю. Так, у мiкротопонiмах, мотивованих кольоропозначенням *чорний*, актуалiзуються такi його семи:

- 1) "темний", "непрохiдний", "грузький", "болотистий";
- 2) "страшний", "таємничий", "мiстичний";
- 3) "добрий", "родючий".

У мiкротопонiмах, мотивованих кольоропозначенням *бiлий*, розвиваються такi його символiчнi "неколiрнi" смисли:

- 1) "свiтлий", "освiтлений сонцем", "яскравий";
- 2) "чистий", "прозорий".

Актуалiзацiя у структурi мiкротопонiмних одиниць сем, в основi яких лежить архетипне, символiчне значення кольору, свiдчить про об-разнiсть, поетичнiсть мовлення жителiв центральних та схiдних районiв Львiвщини, що визначається народнопоетичними традицiями українського народу.

ΛΙΤΕΡΑΤΥΡΑ

1. Березович Е. Л. "Чужие" земли в русском народном языковом сознании: прагматический аспект// Вопросы ономастики. – 2005. – № 2. – С. 70-84.
2. Климова Л. А. Нижегородская микропонимия в языковой картине мира: Автореф. дисс. ... канд. филол. наук. – М., 2008.
3. Ковальова Т. В. Лексико-семантичнi поля кольоративiв в українськiй поезiї ХХ столiття: Автореф. дис. ... канд. филол. наук. – Харкiв, 1999.
4. Кудря О. А. Похiднi ад'єктивнi одиницi зi вторинним колоративним значенням в українськiй та англiйськiй мовах: семантичнi групи та механiзми їх словотворення// Лiнгвiстичнi студiї: Вип. 18. – 2009. – С. 114-118.
5. Кузьмiна О. Б. Поетична семантика концептiв "бiлий" – "чорний" (на матерiалi українськiй лiрики першої третини ХХ сторiччя): Автореф. дис. ... канд. филол. наук. – Харкiв, 2005.
6. Лiсняк Н. I. Мiкротопонiмiя Захiдного Подiлля: Автореф. дис. ... канд. филол. наук. – Ужгород, 2004.

ΔΖΕΡΕΛΑ ТА ЇХ СКОРОЧЕННЯ

- Аркушин – Аркушин Г. Словник захiднополiських говiрок: Т. 2. – Луцьк, 2000.
ВТССУМ – Великий тлумачний словник сучасної українськiй мови/ Уклад. В.Т.Бусел. – К.; Ирпiнь, 2003.
Фасмер – Фасмер М. Этимологический словарь русского языка: В 4 т. – М., 1964-1967-1971-1973.
Чучка – Чучка П. Прiзвища закарпатських українцiв: Историко-етимологiчний словник. – Львiв, 2005.
Янко – Янко М. П. Топонiмiчний словник України: Словник-довiдник. – К., 1998.

УМОВНI СКОРОЧЕННЯ

- Гор. – Городоцький район Львiвськiй облiстi
Жид. – Жидачiвський район Львiвськiй облiстi
Зол. – Золочiвський район Львiвськiй облiстi
Мик. – Миколаiвський район Львiвськiй облiстi
Пер. – Перемишлянський район Львiвськiй облiстi
Пуст. – Пустомитiвський район Львiвськiй облiстi

Яницкая Н. Р.

**МИКРОТОПОНИМЫ ЦЕНТРАЛЬНЫХ И ВОСТОЧНЫХ РАЙОНОВ
ЛЬВОВЩИНЫ, МОТИВИРОВАННЫЕ НАЗВАНИЯМИ ЦВЕТА**

Статья посвящена рассмотрению микротопонимов центральных и восточных районов Львовской области, мотивированных названиями цвета. Основное внимание сосредоточено на семах цветоименных *чорний* и *білий*, которые актуализируются в микротопонимном дискурсе («Λογος ονομαστική», № 1 (3), 2009, с. 42-47).

Ключевые слова: микротопоним, цветоименование, ассоциация.

Yanitska N. R.

**MICROTOPONYMS OF CENTRAL AND EASTERN DISTRICTS OF LVIV REGION,
MOTIVATED BY THE COLOR NAMES**

The article is devoted to the consideration of the microtoponyms of central and eastern districts of L'viv Region, motivated by the color names. The emphasis is made on the values of the color names *чорний* and *білий*, which are actualized in microtoponym discourse («Λογος ονομαστική», № 1 (3), 2009, с. 42-47).

Keywords: microtoponym, color name, association.